

عنوان مقاله:

روش تلفیق عدم قطعیت و متغیر زبانی در نحوه پاسخگویی و نمره دهی پرسش نامه های روان شناسی (مطالعه موردی: پرسش نامه خلاقیت عابدی)

محل انتشار:

فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

شهره قربان شیروودی - گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه: روانشناسی نهمواره به دنبال افزایش دقت پرسشنامه‌های روانشناسی بوده‌اند. خلاقیت نیز از موضوعهای روانشناسی است که اندازه‌گیری درست آن بسیار مهم است. هدف: این تحقیق به منظور بررسی میزان درستی پاسخگویی و نمره‌دهی مرسوم پرسش‌نامه‌های روانشناسی انجام شده است. روش پیشنهادی این تحقیق، تلفیق عدم قطعیت و متغیر زبانی نظریه فازی در نحوه پاسخگویی و نمره دهی پرسشنامه‌های روانشناسی است. روش: نمونه مطالعه، پرسشنامه خلاقیت عابدی است که 60 سؤال دارد. به منظور مقایسه بهتر نتایج، از یک پرسشنامه ی پاسخ داده شده ی فرضی استفاده شد. یافته‌ها: نتایج حاصل از تحلیل پرسشنامه به روش مرسوم فاصله ی معناداری با نتایج تحلیلی روش پیشنهادی داشت. بطوریکه نتیجه حاصل از روش پاسخگویی و نمره دهی مرسوم، فرد را در ردیف دارای خلاقیت بسیار کم قرار میدهد اما با تلفیق عدم قطعیت و متغیر زبانی نظریه فازی در نحوه پاسخگویی و نمره دهی، فرد در ردیف افراد دارای خلاقیت زیاد قرار گرفت. بحث و نتیجه‌گیری: بر این اساس میتوان نتیجه گیری کرد که تلفیق عدم قطعیت و متغیر زبانی نظریه فازی در نحوه پاسخگویی و نمره دهی پرسشنامه‌های روانشناسی ضروری است و باعث افزایش دقت اندازه گیری میشود. همچنین مشخص شد این روش برای تمامی پرسشنامه‌های روانشناسی به خصوص پرسشنامه‌هایی که سؤالات زیادی دارند، قابل استفاده است.

کلمات کلیدی:

نظریه فازی، عدم قطعیت، متغیر زبانی، پرسش نامه خلاقیت عابدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/326547>

